

BENEY ZSUZSA

Epigramma

*Csak egy sárga levél, vagy tán piros
és milyen messze attól, amit öt ujjá végén
a szív rendjének látnak. S még távolabb
a megteremtett platán képzetétől,
de törekény elporladásában a lét
örökléte. Ez összeférhetetlen
ellentét neve: ősz. Vagy halál. Vagy Isten talán.*

KALÁSZ MÁRTON

Mese

*Mondhatnánk azért, hogy a tél
a kovácsnak már könnyebb volt? Hisz az izzó vasat
kihajította a műhely ablakán
a hóba. A köd még reggel az ajtóig jött —
aki az utcán járt s látta a fényes
csóvát, mire gondolt? Jön a Karácsony,
a sötét műhely sarkában a vizes
hűtőhordó üres volt szinte. Csak a hó
magasodott kint, épp csak megpörkölvé, már
a műhely küszöbe előtt —
ha ott kocogtatták a szomszéd faluból
érkező háromkirályok az ajtót,
bent a félreállított szerszámok mögül
majd a féreg fülelt. A kovács talán utazott
saját szánján, kölcsönként lóval napkeletre —
így mondtuk: De ott mit akar?
Hiszen persze fekete volt — csak az igazi
kormos király épp onnan jött, végül didergett,
s e másféle világ házaiba bekántált.
Keresztelték-e egymást a kováccsal
a sűrű havazásban, akartam tudni. S annyi útkeresztnél
át van írva, a bölcső merre van?*